

namjestništvo konsentivno i prema prijašnjim odlukama, to iz razloga kao i drugo putu odbiti molba. (Zastupnik Grof Alfred Coronini: Ta da, oni poznaju namjestništva Riccardini-a)

Ako pak se to nebi dogodilo, ako bi namjestništvo zadovoljilo oni, koji neimaju druge svrhe nego rat protiv svemu onomu, što je najsvetije svakomu narodu, t. j. jezik i progade, tada očituje ovo obćinsko zastupstvo, da neće nikada pristati na ustanovljenje slovenske škole u Trstu.

Ta odluka i izvještaj u obće poziva su na argumentacije a. kr. namjestništva od god. 1887 i donasa cijela navode iz iste namjestničke odluke. Namjestništvo je dakle dalo obćinskom zastupstvu oružje u ruku, s kojim se ovo bori protiv ustanovljenju slovenskih škola, i označuje kao rat protiv svemu, što je narodu najsvetije, molbu onih roditelja, koji baš svoju svetinju, svoj jezik uzdržati hoće. (Odobrnjavaju — Čujte! sa strane sumišljenika.)

Cijela argumentacija sastoji u tom, da se u okolici tršćanskoj nalaze slovenske škole, i jer ujedna točka grada nije preko 4 kilometra odaljena od ovih škola, neka slovenska djeca iz grada pohađaju slovenske škole u okolici. (Veoma dobro! i Smijeju sa strane sumišljenika.)

Tko je ikad čuo, da djeca iz grada moraju pohađati škole u okolici? (Zast. dr. Brzorad: To je klasično!) A uz to su slovenske škole u okolici prepune; tako je na primjer u jednom razredu u Škedinju preko 100 djece. Dakle nek se gradu školsko zgrade u okolici za slovensku djecu iz grada. (Veselost i Čujte! čujte! sa strane sumišljenika.)

Neće se, da se osvrće na okolnosti, s kojih su i u okraju jedne ure imade ustanoviti i više škola; okolnosti, koje se uzimaju u obzir od svih pokrajinskih zakonodavstva; okolnosti, koje vezuju u obzir i građsko zastupstvo i od namjestništva u Trstu za djecu iz okolice, koja imaju polaziti talijanske škole.

Toj djeci iz okolice je baš toliko daleko u grad, gdje su talijanske škole, koliko djeci iz grada u okolici, a ipak se baš zadnjih 10 godina mnogo talijanskih paralelnih razreda ustrojilo, gdje jih se nije niti tražilo niti su potrebiti bili.

Samo jedan primjer, moja gospodo, da Vam navedem.

U Rojnu postoje 3 slovenska i 4 talijanska razreda, a u toj školi ima 411 djece, medju ovima 10, kažem deset, koji u obitelji talijanski govore i 491, koji u svojem krugu samo slovenski govore; i za 10 djece obstoje 4 paralelna razreda a za 401 naprotiv samo 3 razreda. (Čujte! čujte! Zast. grof Alfred Coronini: Pripravne škole za Italiju)

Moja gospodo! Ako ove talijanske škole i slovenska djeca polaze, to se mora pripisati različitim maknacijam; da se tim dobar uspjeh ne poluč, je razumljivo. Uspjeh može jedino taj biti, da se okolica Trsta malo po malo potalijanđuje. (Zast. Brzorad: To i je svrha! — Zast. Biankini: Austrija radi za Italiju!) Prama onim učiteljima, koji se za talijanske škole zauzimaju, ima se obzira; njim je malo sve dozvoljeno, dočim su slovenski učitelji odsudjeni sudbini pravih Paria, i nesmiju se niti naknuti. Nema tomu davno, da se je u tršćanskom zastupstvu rodila burna razprava samo za to, jer su dva učitelja podpisala sasvim nevin brzojav, koji njim bje odučena stroga iztraga kod protis slovenskim agitatorom (Veselost kod sumišljenika) U ter prišice bijahu i učitelji i svećenici izgrđjeni i najžešće napadnuti.

mjevat! Dosta, mu je pomnjaklo dok je izražavao*, da se izrazim sa sv. Agustinom. Prije svega nek nam neznaki gospodin kritičar točnog vrioda, iz kojih je orpio tu „nakazu nakaza“, i nek dokaže strogostju kritiko izvornost i uslove „da neoprostivo iznese dokaze“, kaošto nas izazivlje, o misi u staroslavenskom jeziku, koju su imali pomoći ploviti trošerodci na dan sv. Pelagija u premljtačkoj Cittanovi, i ob okolnosti, da su isti trošerodci misli glagoljeki u erkyv sv. Tome u Kopru, kaošto smo se mi zavjerali i kako ćemo dokazati.

Koliko mi znamo i po ubavjostih dobijenih iz Rima, godine 1887, radilo se jo jednostavno o tom, da se dade tiškati — u izvršenju ugovora sklopjenoga izmedju sv. Stalice i kneza crnogorskoga — glagoljski misal, i to cirilekmi pismeni, izkjučivo za porabu u Crnogorji, kojega usljed toga nebi mogli rabiti naši svećenici glagoljski, koji po ustanovljenju Benedikta XIV. moraju bezuvratno rabiti glagoljska pismena, ili košto jo tamo rećono „jeronimska slova“. O kakvoj odluci o tom, što se ima razumjivati pod Ilirikom, nije se ništa čulo, i u obće ostavilo se je stvar u tom obziru u doudanjenju stanju.

Mogao bih reći još štošta kritičaru o pitanjih, koja su se u ono doba u Rimu u

Kako sam baš danas čitao u nekoj novinini, moralo je obćinsko zastupstvo, građski magistrat, izvajati, da je ta cijela razprava bila bez temelja, t. j. da je brzojavka bila nevinna. (Zast. Volbanka: Ali je bila slovenski napisana, a to je glavno! — Zast. Brzorad: Drzovitost je slovensku brzojavku i podpisati!)

Bilo bi u istinu, gospodo moja, doba, da se školski odnošaji i u Trstu i u okolici prourede na temelju prava i zakona i da se ne daje voditi od strančarskoga gledišta, koji nije drugo nego da je grad Trst s okolicom talijanska pokrajina, ili ako još nije, da takva bude. (Povladjivanju od sumišljenika.)

(Konac sledi.)

Izvjeshće

o glavnoj skupščini krčke gospodarske zadruge, državoj u Baški, dno 14. studenoga 1892. (Nastavak.)

IV. točka. — Blagovnik O. Ljudevit Brusić, zamoljen po predsjedniku, pročita za dobu od 11. listopada 1891. do 14. studenoga 1892. slededei:

Obračun.

a) Prihod:	
1. Ostatak u blagujni dne 11. listopada 1891.	f. 257.66 ¹ / ₂
2. Članarina za god. 1892.	116.60
3. Globe, pristojbe i ini dohodi.	114.23
4. Zastane članarina	6.—
Ukupno f. 494.49 ¹ / ₂	
b) Rashod:	
1. Pisarna	f. 20.—
2. Dobava knjiga o gospodarstvu	84.56
3. Nagrade i darovi	80.39
4. Za dobavu strojeva	53.26
5. Ini troškovi	99.58
6. Dobava voćaka	35.40 f. 373.19
Ostane viška u blagujni . . .	f. 121.30 ¹ / ₂

Predsjednik pita, da li tko prigovara predloženom obračunu.

Prijavio se je za rieć dr. Dinko Trinajstić predlažeć, neka se izabere dva pregledaoca računaa za ovaj obračun i za ovaj od dojdne godine, te da na dojdnoć glavnoj skupščini podnesu izvješće ob obih obračunih.

Predsjednik miuje, da za ovaj obračun bi bilo suvišno, jer je bio jurve izložen, a slaže se sa predlagateljem glede obračunaa za dojdnu godinu.

Dr. Fran Volarić pristaje uz predsjednikovo mnjenje, a isto tako i pop Nikola Turato.

Stavljen na glasovanje predlog, da se imenuje pregledaoc za ovaj obračun, prodada.

Prihvaa se pako predlog, da se imenuje pregledaoc za dojdnu obračun.

(Dalje sledi.)

DOPI SI.

Iz Krka, početkom 1893. (Nastavak.) Na posljedku, u koliko se tieć „Knjižnice A. Garotti“ i pripojena njoj „Citatonice“ pripominjemo, da su odnosna pravila bila još god. 1863, prijatljena c. kr. namjestištva, te pošto u propisanom roku nije uzsledila nikakva zabrana — imadu se smatrat obje ustanove obstoje-

istinu razpravljala, nego završavati i pozivam kritičara, da dokaže svoju tvrdnju.

Što na naš zadatak spada potreba nam duljiti o pitanju, koje pokrane i zemlje jo obuzimao tako zvani Ilirik, jer poštenica porabo slavenskoga jezika u svetoj liturgiji nebijah podieljena pokrajini, nego puku, narodu, kaošto smo rekli ilirskom i kaošto postojano govori Lav XIII. „pukovom Slavonijo“, „oćelomu narodu slavenskome“, i dovoljno je, da se dokaže, da je tako zvana glagoljica od vjekova zakonito u istinu u Istru uvedena.

U ostalom različit je obseg Ilirika rimskoga, bizantskoga, galskoga, hrvatskoga, i n. pr. Strabon zove iste Venete Ilirici, a Ferdinand I. pišo godinu 1549. papi o biskupiji pićanskuj „kako je manjena pićanska biskupija u Iliriku našu vlasti“ (Theiner Mon. slav. mer. 662), a pićan sa svojom okolicom je u Istri, košto bi rekao gospodin kritičar, pravoj, zapadnoj i u njezinih prirodnih medjah.

Čadno jo pako na svaki način, da se, dočim se hoće Istri, kao nepripadajućoj dobošnjemu Iliriku, niekati pravo porabo slavenskoga jezika u svetoj liturgiji, navajda kao svjedočanstvo sinod ućenoga biskupa poroćkoga Manzeleni, koji govori o svećenoić ilirskog jezika latinskoga obrada, i da se poziva na sinod Adalazija, koj propiaju svećenikom, da se držo-

ćimi i priznatimi takodjer po zakonu od g. 1867., a obnastava djelatnosti određena po c. kr. povjereništva, barem neumjestnom. Doćim se eto tako postupa sa društvenim pravostajim i nijednostajim u politici, sa društvom, u koje imaju pristup i s njim dosad u skladu živili Hrvati i Talijanci, Česi, Poljaci, Slovenci i Niemci, s druge strane, g. povjerenik Prinzig, kako ste jurve javili, na dan ustanove ovdajšnje podružnice društva „Liga Nacionala“, kojemu je svrha protuhrvatska i protuslavenska, i koje je bašnikom po viadit razpuštene i prevratne „Pro Patrie“, prisustvuje gostbi danoj po predsjedniku. Mi noćemo reći, da ga je predsjednik pozvao, izrićno mu veleć, da se svatkoć taj čin, ali da se baš o tom radilo, bilo je za svakoga izvan dvojbe, kad taj predsjednik nije običvao inaće pozivati na gostbe, te kad jo glasbu i za podne i pod večer udarala pod njegovimi prozori. Tim je dakle gosp. povjerenik Prinzig duo na znanje oćito, da se pridružuje svetkovanju osnutka te podružnice.

Nego još nešto za karakteristiku postupka g. povjerenika Prinziga.

Nedavno je pozvao k sebi nekog krćkog obćinskog zastupnika, te ga nagovarao, neka ne drži sa strankom svećenika. Uredovni poslužnici pako, kao onaj poroznog urada, Blaž Valjavec, sire hajku na svećenike u krćmi. To je lozinka sve talijanaške stranke u Istri, koje je svrha, nišiti ugled svećenstva i svako vjersko čuvstvo. (Sledii.)

Pogled po svijetu.

U Trstu, dno 1. febrara. 1893.

Austro-Ugarska. Ministar predsjednik grof Taaffe priobćio je jurve predsjednikom trih velikih klubova carevinskoga vieća program, što ga je cesar i kralj potvrdio i na temelju kojega imala bi u buduće zajednički raditi sva tri kluba. Program taj priobćiti će predsjednici u subotu svojim klubovom, a u nedelju doći će s njim u javnost. Uvjereni smo, da kao što bijaše porod toga stvora vrlo togotan, da će i on ostati za sva vremena kršljav i nemoćan.

U carevinskom vieću razpravlja se o proračunu ministarstva nastave i bogoštovja. U subotu izrekao je kod te razprave krasan govor naš zastupnik g. Spinić, kojim je razsvietlio školsko odnošaje Primorja u obće, napose one u našoj Istri.

Taj govor hvale iste njemačke novine a i negovorimo o slavenskih. U današnjem broju naći će čitatelji prvi dio tog govora, a u budućem broju donieti ćemo ostalo.

Ugarski ministar predsjednik Wekerlo bio je ovih dana u Beću radi civilnoga braka. Obćenito se pišo, da njegova osnova o uvedenju civilnoga braka nenalazi u Beću odziva, te da će morati odstupati.

rimskoga rituala (str. 14. i 18.), rubriku rimskoga misala (str. 20.), obrada sadržajni u rimskom ritualu (str. 43.), kojemu će se morat prilagoditi i oni ilirski i g. jezika (str. 13.), to da mola jasno Oćo naš, zdravu Mariju, vjeru, deset zapovjedi božjih i druge stvari potrebne krćdanu „svaki u svojem nariećju“, samo da se nerazlikuje od talijanskoga jezika (str. 40.)

Kao krna avemu najznaćajni jo elioćdoć zaključak, koj šini gospodin. kritičar: „iko moće predpostaviti, da bi se, ako jo obstovalo u poroćkoj biskupiji 19 župa (kažem doćetnaest, po prvici polovica cijele biskupije — dobro je, navesti čemo jih po imenu —) izkjučivo glagoljskih, takove odluko ućinilo ob obruhid i krććdanom nauku . . . a da se nebi spmnenulo liturgijsko knjige za onih 19 župa, i da se nebi bar urjevo navelo, koje bi morala imati njihova izdanja za da budu pripuštana? Mjesto toga, i oni ilirski i g. jezika i imaju se prilagoditi rimskom ritualu!“

Što jo što si rekla — klišdom sa sv. Agustinom — o nesrećna lukavosti? Tol i ostavljaš svjetlost poćnoćnosti, i utapljaš se u dubinah provjetljivosti, da to reknoš? Nek oproati gospodin kritičar, tkav našin pismnja je oćit znak ili neznanja ili ogromne zlobe i prolazi sve medje logič-

U hrvatskom saboru razpravljalo se ovih dana o zakonskoj osnovi o natarjem uredjenju vrhovnoga i ukidnoga sudišta. Izmedju govornika proti toj osnovi iztaknuo se osobito član stranke prava i zastupnik dr. Frank, koji je i u zemaljskoj proraćunskoj razpravi sjajno govorio.

Srbija: Kao što se prijatelji mlade kraljevine vesole izmirenju kraljevih roditelja, tako imado i zlobnih proroka, koji prišivaju kraljuju Milanu tajne osnove, a da to izvelo nastojao da je izmiriti se sa razkraljicom Natalijom. Nadamo se, da će Svevišnjih bratsku kraljevino očuvati od daljih nepogoda.

Crnogora. Protivnici junaćke kneževine raztrubili su nedavno, da jo u ujoj buknuo ustanak. To svadju „G. Crnogoreca“ na prepri i kavgu izmedju dvih obitelji, kojom prigodom poginuće dvojica crnogoreaca. Koliko li zlobe i pakosti u protivnika Slavenvstva!

Rusija. Veliki knez Nikola vratio se sa svog posjeta u Berlinu, gdje ga doćekaše i gostiće upravo po carsku. Prigodom tog posjeta izmjenio si car Alekander i cesar Vilim vlastorućna pisma, u kojih iziće obiteljsku svezu i prijateljstvo obiju vladajućih kuća.

Englezka. U englezkom parlamentu predložiti će ministarstvo novu zakonsku osnovu, kojom bi se imali urediti nesrećni odnošaji u Irskoj.

Italija. Talijansko ministarstvo imade velikih nepriklia u parlamentu radi pronevjerena u raznih novćanih zavodih. Opozicija zahtjeva, da se ustrojji parlamentarni odbor, koj bi pregledao djelovanje pojedinih zavoda i krivcem sudio.

Slovenec m.

Prošli dnuć vjeci kano pusta šala, Otkad Višnji Tvorac, a pod jednim krovom Sjednio braću u davnoj davnini, A sa svojim svetim, božjim blagoslovom. Ljubili se oćad sinuć jedne majke, Pazila se milo do dva brata, Vezala je slaga mućenićku ruku Patnika Slovenca, istarskog Hrvata!

Zamjerim su okom gledali tu slogu Doklaćeni svati kano ljute zmije, Zahnam klete pretnje, zahnam liepe rieć Jošte veća ljubav do dva brata grije, Raztužena majka milo im se smiesi! Sa veselim srem složnu djecu gleda, Njilova joj ljubav blaži gorke rane, Prem ju robstvo mori, težka bje bjeća.

Jao, ali sada tuđa se je ruka Digla jošte jaće, da raztruje braću Odmetnikom nuđa svakovrstne dara, Za bezbožno djelo zlatnu nuđu plaća . . .

noga i toćnoga pisañja. Uprvo navode-nimi riećmi kažu jasno oba sinoda, da bijaše u biskupiji poroćkoj svećenika nosamo obrada latinskoga, koji su rabili u liturgiji latinski jezik, nego i onih latinskoga obrada, koji su rabili jezik staroslavenski, ilirski ili pućki nazvan glagoljski. Za svećenike obijuh razreda propiaju se kao ravnilno misal i ritual rimski, jer, kaošto bijaše početkom dokazano, misal, brovir i ritual „slavonićkim nariećjem“ ili ilirskim jezikom* nisu drugo nego jednostavno misal, brovir i ritual rimski, kaošto svj. doći analoz što ga noće, pašo doslovni krvoće na latinskome jeziku.

Štć na krććanski nauk spada, kažo se, nek svaki rabi svoje nariećje, i to jo dosta, a ako se nije imao razlikovati od izdanja rećmo službenoga, izdanoga talijanskim jezikom, to jo ona stara krivica koja se padnja Slavonom Istri i dandanas, kad se objavljaju zakoni i druge stvari samo talijanskim jezikom.

Na svaki naću ono doba poštovalo se jo bar nariećje puka, a dandanas dujo se pritužba, da razni svećenici u Istri obavljaju dušobrićništvo u hrvatskih mještih, nepoznajui niti jezika puka, i da su prijatili dari i svatogajstvo sv. pokore — ako jo istina što se jo čitalo pred malovremena u novinah — obavljati nesredovanjem tumaća!!! (Dalje sledii.)

Ništo se je nešto, nešto slabe djece, što je dalo sluha toine krivom glasu: što slobodi ide, da grobljiste kopa. Da grobljiste kopa vlastitome spasu.

Oj Slovenci, braćo, pogledajte majku, Sune se joj oči, a krvave ruke, Nemila ju sudba nemilo propela, Izdiše nam tužna, a uz gorko muke — Pogledajte majku — podajte nam desno, Dignimo ju složno, dignimo s razpela, Složimo se sauno, ljubimo se bratski, Da uskrsne majka slobodna i ciela!

R. Katalinić-Jeretov.

Pranina i Jurina

Jur. Voro mi je žal, da je naš šjor Martin niči dan pustia ubiti svoga staroga konja.
Pr. Ni bia za niš, tor su ga sami Rovinjci poslali doma iz toran.
Jur. Ma on je mogla držati do dna kad budemo činili podostata; kako lipa brzole i dobru koradela bi bili pojili oni, ki će se skupiti oni dan poli „rampo“, bi bia i njemu da to vrh.
Pr. On je dobro ponsa. Forsi bi bia i on sam mogla dobiti kakov „bokun“.

Različite vesti.

† Josip Marn. Dne 27. pr. mjeseca proširnog je u Ljubljani jedan od nastarijih slovenskih profesora i živućih književnika. Pokojnik je učiteljsano od god. 1857. kao vjerovatelj i učitelj slovenskoga jezika na gimnaziji u Ljubljani. Od god. 1887. bijaše uvijek predsjednikom „Matice Slovenske“, za koju se je mnogo brinuo i koju je obogatio svojimi književničkim radnjani. Bijaše počasni članik stotnoga kaplota, ljubljanskoga, nuž veoma obiljubljen od snogradnja, drugova i djaka.
Značije, da će si Hrvati i Slovenci jedino u bratskoj slogi i zajednici obezbiediti narodni obstanak, zagovarao je vazda ljubav i slozu između jednokrne braće. Vječiti mu bio pokoj!

Glasateljstvo životno - osjeguravajućeg odsjeka kod generalnog zastupstva banke „Slavije“ u Ljubljani preuzeo je poznati činovnik banke i rodoljub g. Vatroslav Holz. Čestitamo srdačno prijatelju i zavodu!

K govoru zastupnika prof. Spinčića. Glasilo velike konservativne stranke carovinskoga vieća bečki „Vaterland“ popravnice zaljubljuje našeg dičnog zastupnika u svojem broju od 29. janara 1893. jutarnje izdanje br. 29 kako slijedi:

Značije govora zaslužuje razlaganja zastupnika Sp i n i č i č a veću pozornost. Taj zastupnik je, kako je poznato, izstupio iz konservativnog kluba, on dakle ne spada u klub konservativne stranke. Sasvim lina moramo pripoznati, što je u govoru istinita i dobra. Njegova razloženja o školskom pitanju u Sloveniji i Istri i Trstu nisu gole fraze, nego sve je poduprto sa brojčani i činjenični tako, da moraju u svakom nepristranom učini utisak, da je spomenuto savensko pučanstvo napram Italijanom i istini na nevjerojatan način zanemareno, i da je posve nedokučivo, kako je mogla vlada ostati tako dugo tužna na to vapajuće nepravde. Osobito napram tršćanskom magistratu morala je jer davno vlada učiniti, da se zakon poštuje. To nesmije nikako tim korakom dalje, toliko manje, jerbo Talijani nikako nezaslužuju takve prokjerne protuejke, koju do sada uživaju.

Ljube svjedoke nemože dobiti nuž zastupnik, nego li je ova tlo uvaženoga lista i glasila konservativne austrijske stranke, to istoimnoga kluba — onoga kluba, iz kojega je zastupnik Sp i n i č i č prošle godine izstupio — što i sam „Vaterland“ naglašuje, ali mu ipak nemože, da neizjavljuje pohvalu i priznanje. Slovenski jezik u liturgiji u Istri. Evo i tragačoga broja, u kojem probijujemo u podlistku članak pod tim naslovom. K ovomu, što danas probijujemo, samo jednu povse kratku opazku, no radi kritičara, koj je, Lea zamjere budi rečeno, ili prvata nozalica ili skrjanji zlobnik, nego obzirno

na papu Siksta V. i sv. Rotu. Voleučeni gospodin pisao članka razkrinko je kritičara. I pokazao njegovu golotinju. Kako drugat tako i ovdje goje govori, da Istra nije spadala k Iliriku. Za stvar porabe slavenskoga jezika dosta je odgovoriti mu, da je odnosa povlastica podijeljena, no pokrajini kojoj noga narodu, i da k tomu narodu spadaju i Hrvati zajedno sa Slovenci Istre. Nego i glede pitanja, da li je sv. Rota u odnosnoj odluci, koja ne radi o povlastici porabe slavenskoga jezika u orkvab, pod Ilirikom razumjerala i Istru, može se biti posvo na čistu, ako se uzme u obzir spomenuti zemljovid iz one dobe, na kojem se nalazi u medjah pokrajina Iliriki također Istra. K tomu nevalja nikad zaboraviti, da su inozdni otokolupni državu Hrvatsku nazivali razno dva raznim imani, medju ostalimi i Sklavonija, Slavonija, ried, koja u obliku „Šćavonija“ u utijuh Latina Istra siže do pred sama njihova vrata i dan danas.

Veliki ples „Delalskega podpernega društva“ u Trstu biti će u subotu dne 4. t. m. najveštem kazalištu grada Trstu, u „Politeama Rossetti“. Nadamo se, da će naši rodoljubi i materijalno poduprieti naš najvažniji u Trstu stališ — naše radnike.

Iz Pule pisu nam 31. janara. Evo Vam, gospodine uredniče, par posvo kratkih vesti od ovuda.

Naša Čitaonica liepo napreduje odkad se je smjestila u novu Skračinovu palaču blizu Portuara. Broj članova narasao je prilično. Nedavno smo poslali više godina opet imali jednu predstavu, koje je svim priatunim ostala u najljepšoj uspomeni. Gospoda dilantani vršili su svaki svoju na obćenito zadovoljstvo, a upravu veseljem moramo pozdraviti gospojicu Grumovu i Lahovu i gospoju R., koje su sve posvo dobro igrile. Predstavljala se je vesela igra „Stoji k svojim“.

Prije predstave oznabio je član gosp. Sabvi vrlo egodnimi riedi pomun takova vrsti zabava, a onda je gospojica Jurkovičeva doklamirala Proradovičevu pjesmu „Rodu o jeziku“. Takova doklamacija doista nismo brzo čuli, i nadamo se, da će ta gospodjica, kao i dilatantian nastaviti taj put, kojim su počela ići.

Dne 28. o. m. j. bio je u kazalištu „Politeama Cisutti“ veliki ples Čitaonica. To je od nekoliko godina tako rukov jedini izkaz svih Slavena stanujućih u Puli.

Ples je izpao na obćenito zadovoljstvo; igranje našega „kola“ uzhitilo je sve, i onih 16 parova moralo ga je na obćeniti zahtjev odmah opotovati. K plesu je došlo po običaju i o. kr. kotarski poglavar, sada vitoz Rossetti-Senador, koj je na običajni tom zgodom pozdrav, odgovorio također u hrvatskom jeziku.

Pojavu o množini svjeta možete dobiti od tega, ako Vam rečemo, da je od loža i ulaznica unišlo kako čujem preko 600 forinti.

Naša „Istarska Posujilnica“ također napreduje hvata Bogu nad očekivanje. Do mala, čujem, oglasiti će svoj račun o djelovanju prošle godine. Mogu Vas uvjeriti, da je šitavi preokret nastao u naših ljudih odkad postoji ta kreditna zadruga, jer sada i naš čovjek zaude kamo mu se je uterai u potrebi. Dakako da svih do sada nije bilo moguće zadovoljiti, ali ja jih znadem mnogo, koji su znamenito olahkočili svoja bremen odkad postoji posujilnica.

Da nije nje, nobi obćina u Poli bila možda nikad mislila na to, da ustroji obćineku štedionicu. Ali sada su se i oni na to dali, pak se je ovih dana moglo činiti silno velike oglase, kao plahite, dakako samo talijanske, da od 1. febrara stupa u život „cassa di risparmio comunale“. Vidit ćemo što će biti, no u oglasu je više govora o tom kako će primati, nego o tom kako će davati novca. Mnogo je također vremena uzela za povrtak novca, koj se daje na štednju.

Inače u našem gradiću nije osobitih novosti, nego što od zadnjeg enoga imamo i odviše blata po ulicah tako da se i sama talijanska novina „Eco di Pola“ od prošle subote porugiva onim, koji imaju dužnost paziti, da bude više čistoće po ulicah grada „Pulja“.

Iz Pazina koncom janara. Kao što svuda, zavladala je i ovdje početkom nove godine stroga i ljuta zima, studen, snieg i led. Ljudi proriču, da će bit dobro ljeto, kad je stroga zima. Vidit će, ako bude živ.

Dne 8. janara preminuo je u Goljgorici Karlo Defranceschi, bivai najprije o. kr. sudboni činovnik a kasnije tajnik zemaljskoga odbora u Porouđu. God. 1883 došao je stanovat u Pazinu, a pred par godina povukao se je u Goljgoricu, svojo rodno mjesto. Kažo se, da je još za života izazlio želju, da se ga sahrani u grob njegova sina na goljgoričkom groblju.

Njegova obitelj obratila se je na obćinskoga župana u Goljgorici za dovozu; da se grob ikakpa nuz grob, gdje leži jedan pokojnikov sin. Obćinski župan, razgledav mjesto i vidiv, da nobi namijenjeni grob imao pripisani metar prostora od drugih grobova, dapače, da bi se dođirnuo i jednoga, jedra pred 8 godina zakopanoga liesa (kasselo), lije na svoju ruku mogao dovoliti, da se tamo kopa grob, pošto bi to bilo proti postojećim zdravstvenim propisom, koji vriedo za zakapanje mrtvaca.

Utiho toga nječkoi se je obratio na o. kr. kotarskoga kapotana u Pazinu a ovaj je pisao obćinskomu županu u Goljgorici, noka nepravdi zaprieka glede groba. Obćinski župan probiobio je onda pismeno obitolji razloge, radi kojih nemože dati dozvole.

Unatoč tomu piše poročka „L' Istrina“, da je zemaljski obćornih dr. Cl v a dao pod svojo odgovornost izkopati grob na mjestu, koje neodgovraza propisom, i da je Defranceschi onđo i sahranjen.

Pošto je dakle dr. Cleva samovoljno i proti postojećim propisom postupao, to poročki list svaljuje cielu krivnju na goljgoričkoga župana, kao da je svo to činio iz mržnje proti Talijanom! Čudni li su svatovi naši samozajci latinské krvi! Kad se obćinski župan strogo drži postojećih propisa, a to po volji Talijanom, nije, tada se to izvrada i opisuju kao narodna mržnja! Propisi i zakoni nevriede samo za Hrvate nego i za Talijane. Ako je obitelj htjela, da se pokojnik sahrani u grob njegovoga sina, a to nije bilo lahko moguće, to se je imala obratiti na obćinske glavarstvo u Pazinu, da joj dade potrebitu dozvolu pogledom na vanredni slučaj. Pošto se na obćinske glavarstvo nije nitko obratio, to je smišlo, što se po talijanskih novina Istra čita, da nije se dalo dozvole iz stranačke strasti!

Glede dr. Cleve ima se pako opaziti, nobi se nepoznan nemjoša u poslove i djelokrug obćinskoga glavarstva u Pazinu, jer na to noma nikakvoga pravi. Ako je već svojevrijno naredio, da se po njegovom nalogu kopa grob, to je bila njegova dužnost, da cielu stvar naknadno priobči obćinskomu glavarstvu u Pazinu na odobronje. Toga pako, koliko se čuje, nije učinio. Kao zemaljski obćornik nobi smio na ovakvo stvari zaboraviti, jer kao zemaljskomu obćorniku prva mu je dužnost biti, da se nekakji djelokrug obćinskih glavarstva. — Isodobno ardo se prividno u istom listu, što nije paznika obćina bila zastupana kod svoanoga sprovoda, jer da je pokojnik bio zadaetni građanin Pazina, a s druge strane dobro znadu, da nije obćina niti mogla biti zastupana, pošto nije nitko obćini javio, da je pokojnik preminuo.

U posljednjem broju cijenjenoga ovoga lista čitamo, da je državna oblast početkom ove godine postavila dvo pregrade (štange) na državnoj cesti pred gradom Pazinom. Jednu takvu ustrojila je i u obćini Curovje. Ove pregrade temelje se na državnom zakonu 26. augusta 1891 broj 140, koji je stupio u život dne 1. janara 1893. Čestovnjina, koja se pobire, služi za uzdržavanje ceste. Polag ovoga zakona nobiji svi plaćati cestarine. Oslobodjoni su obiljni stanovnici kad idu blagom i vozovi u svojo posjede i natrag. Oslobodjoni su oni koji idu u mla, da za svoju porabu omeđu žito ili ovajaju sukno. Nu svi ovi imaju se izkazati certifikatom obćinskoga glavarstva. Time rastu neprostante poslovi obćina, koje će napokon morat sve poslove obavljati.

Svakako je bilo želiti, da je državna oblast obavještala obćinsku oblast, da kani ustrojiti pregrade, da se tako može na dobu podučiti puk, jer ovako, kad su se pregrade otvorile bez znanja obćinske oblasti, narod baen krivnju na ovoga ili onoga, što se nobi bilo sgodilo, da se je obćinska oblast obavještala.

Iz Trilža, mjestano obćino Pazin, doznajamo, da je tamo dne 10. prošloga mjeseca naglo preminuo Ivan Brajković, član obćinskoga zastupstva i obć. savjetnik. Pokojnik bio je vole razuman čovjek, koji je bio zauzet za dohrobit cielo mjestano obćino. Lahka mu zemljica!

Iz Lovrana pišu nam 30. janara: Velečkovani g. uredniče, budite tako dobri, ga izvolite utienuti u Vaš cijenjeni list ovo par redaka, dajud tako oduška momu uznemirenom čuvstvu! Došao nalog sa strane zemalj. škol. vieća, da se u našem Lovranu pripravi mjesto za još jedan talijanski razrad. Žalostno ali ipak istinito! Onim, koji imadu u rukuh upravu škola, nije valjda poznato ono veliko i znamenito pravilo glasovitoga Komenskoga: „materijalski jezik budi temelj svake škole i naobrazbi.“ — Bit će ne-

pristran kada kažem, da u Lovranu imade još nječkoi ljudi, koje bi se inače moglo sbrojiti na prete, a koji se drže za tako zvano Talijano, ali načo okolica, ili kakono to oni zovu, v a n j š t i n a, nozna se nit prekriži talijanski, pa viz. zom. školsko vieće zahtjova, da se kod nas otvori još jedna talijanska škola, jer da dvio nisu dosta, da nas iznarode. Bit će školskoj oblasti poznato, da su ovdje političkim djelovanjom, čovjek bi malo rekao putem talijanske, a sad ato niče i treća. Kad bi i htjeli građani talijansku školu, onda bi im za stalno zadostala jedna. Pa što se u tih školah događja? Gospodja učiteljska hrvata, hoćeš nećeš, da sa dječom govori mrvataki, jer drugdje je nobi razumjela. (Što se nobi smjelo dozvoliti, jer nije dopušteno u talijanskoj školi učit hrvatski.) A kad nije ni tako pomoći, kad dieto izgovori koju godinicu u talijanskoj školi, pošalju ga u hrvatsku, koja, kako čujemo, dobro uspjava. Ovdje, gdje nopita nitko škole, otvara se odmah, došim tamo, gdje molli i zaklinje stotina obćinura, nečuju se ih. Liepo li mi nepripranosti? Nuvadja se u nalogu zom. škol. vieća, da je već tri godine osamdeset djece u školi Koliko imade u našem kotaru škola, gdje je više od osamdeset djece, pa su ipak nitko no skrbi za drugu učiteljsku silu. Mušedonion i Borsot, mjesto, koja leže u našoj obćini, noimaju možda preko tri godine i više neg sto djece? Što pravi zakon za talijanske škole iznimku? Preporučamo obćinskomu zastupstvu, da se za stvar uzvzme, jer u Lovranu nije potrebna absolutno no — italijanska škola.

A što rade Poljano?! Živio zakon!! R o d o l j u b i !

Iz Gorice pišo nam prijatelji, 24. pr. m. Teško mi je, g. uredniče, do novina, ali kad se ih dočopano, naučijem se ih do stin, tor nastojim tadu, da događjio il novosti, što mi se najduljio u sreo utinu, i drugomu, bilo utmerno ili pismenu, sa obćim. Za danas izabrao sam si Vaš volecionjeni list, da bude bitrojeljom utisaka, što mi ostaje u pamoti očajud našo novino zadnjih petnaest dana. „Košulja je bliža nego li gaće“, kaže naša poslovica, pak ču se i ja držati onoga, što nam je sreu najbliže.

Naša zaslužna „S o č a“ donuša u dvih posljednjih brojvih uvodna članka pod naslovom „S a m i s m o k r i v i“, kojimi nastoji dokazati, da smo si sami krivi što se neprovdja čl. XIX državnih temeljnih zakona, t. j. provodjono ravnopravnosti svih jezika u javnom životu. U tih člancih imade mnogo liepih i temeljitih primjera i dokaza, ali je žaliti što se tamo pušda s vida zakon, činovništvo, zastupnike itd. u svaljuje svu krivnju na obćine, društva i pojedince, koji bi imali zahtjevati, da se zakon vrši. Poznata je dudue ona dnoekodica, da se već kod stvaranja zakona smišljaju razne strampučio, po kojih će se moći taj zakon mimoići, ali to je samo došodkioa i ništa više. Čl. XIX državnih temeljnih zakona je javan; zakon je tuj, pak nok se vrši, kako se vrše paragrafi kaznenoga zakona kad se krado, pali, ubija itd. Svakii činovnik morao bi usljed spomenutog zakona poznati jezik onog naroda, medju kojim služi. Kad je tomu tako, zašto taj činovnik, bilo koj struke, nobiči sa pukom u jeziku puk? Jesmo li mi krivi ako on toga činiti neče, premda je njegovo postupanje protuzakonito?

Naviđja nam se također ni ono razglabanje, da je puđanstvo idi na ruku zastupnikom tim, da ono traži svojo prvo zakonom zajmudeno, u javnih uređih. Ja mislim, da su tuj prvi zvani zastupnici vršiti svojo dužnost, jer ih za to narod bira; inače nobi trebalo zastupnika. Dakako, da ih moraju u tom i birati podupirni. Zastupnikom je svakako laglje izposloviti, da se zakon vrši nego li nam obćinim ljudom. Vriedi li to u obće za zastupnike, valja tim više za one, koji podupiru vladu i koji sjudu u klubovih vladu sklonih i prijanzih.

Kri i smo si dakako mnogo sami što smo svuda zapostavljeni, ali kad bi se zakon o ravnopravnosti vršio, kako se vrše svi drugi zakoni, kad bi činovnici i zastupnici naroda vuljano svojo zadno shtatili i sviestjono svojo dužnost obavljali, prestato bi naše tužaljko i jadikovke.

(Dodatak: Prođitali smo i mi pažljivo spomenuto članka našo vriedno drugario iz Gorico, to bismo je većim dielom i podplati, ali nam je vrlo žao, što se je ono pl. uredništvo u zadnjem članku u „D o d a t k u“ noumjoteno i nerazložno spotaklo o svo sviestno tršćansko Slaveno, koje porugljivo nazivlje, da su radikali kod našo vina i medju četiri mi zidovi. Rokomo sve sviestno tršćansko Slavono, a to punim pravom,

jer ga neime 'svietlac i neodvian, koji bi se slagao sa ispriljanjem nekolicih časa-pira i vruljenjem nekolicih nastupanja. Tr-šćanski 'radikalci' pokazali su svoj radi-kanizam često i djelom, što su se mogla i gorička gorička gospoda boravati u Trstu ovdjedošiti, a da ti naši 'radikalci' nisu primali ništa kane primati lokacija bilo od koga, to bi morali znati i oni, koji njim prišavaju nepošteno naslov 'radikalca k od vina'. (Izostalo nam je ovo iz zadnjeg broja radi preobitna gra-diva. Op. ur.)

Istarska posujilnica u Puli imala je u upravnoj godini 1892. ukupnog prometa 154.014.70 forintih. Dala je 63.808.237, forintih zajmova i primila 14.287.48 forintih povraćenih zajmova. Štedioničkih uložka pri-mila je 37.732.74, a povratila 14.861.17 forintih. Na svršetku godine 1892. imala je 429 zadrugara, koji su uplatili ukupno 500 zadrugarskih dijelova po 10 for. Čistog dobitka imala je u upravnoj godini 1892. forintih 650.89.

Istarska posujilnica u Puli daje zajmove na 6%, interesa, a to samo zadrugarom; novac na štednja prima od svakoga, te plaća 4%, interesa.

Na drugom mjestu donajamo poziv k glavnoj skupštini istarske posujilnice sa sjelom u Puli.

Koncert s plesom priredjuje hrv. sveučilišno društvo "Zastava" u Zagrebu u prostorijama "Hrv. Doma" uz sudjelovanje svog pjevačkog i tamburaškog sloba i potpuno vojničke glazbe demađe pukov-nije br. 53. na dan 8. veljače 1893. — Ulanizice dobivaju se samo uz ovu pozivnicu na dan 8. veljače u svršetku "k Caru Austrijskomu" i na večer kod blagajne. — Ulanina za osobu 1 for., za obitelji 2 for. 50 nd., predbrojeno sjedeo na ga-loriji 1 for. 20 nd. — Početak točno u 8 sati na večer.

Našim gospodarom i vinogradarom u Istri, koji nisu prodali jošto svoje vino, preporučamo, da se obrate na gosp. I. B. Pećara, trgovca u Belovaru (Hrvatska), koji nam javlja, da je pripravan uz po-voľnu cijenu svaki sadržaj vina kupiti.

Molimo prijatelje naše i puka, gg-svećenike, učitelje itd. da budu u tom po-stu na ruku našim kmotovom, koji jedva čekaju, da uz poštenu cijenu razprodaju ono, što su tolikim troškom i velikom mukom privradili. Na g. Pećara valja se obratiti pismeno. Preporučamo pako svakomu, da samo dobro i nep. kvarono vino šalje, jer bi mogao jedan bezdušnik pokvariti posao stotini drugih. (Vidi oglas.)

Lutrijski brojevi

	Dne 28. janara				
Beč	57	67	27	40	46
Grac	34	70	32	94	46
	Dne 1. febrara				
Brno	19	24	49	48	79
Budapest	20	60	21	22	58

Listnica uredništva.

Veleč. g. I. M. Hvala na vjestih; ubljo-zismo f. 5 na Vaš račun; rana se tokar liči, od polovice veljače mora posvo zacieliti, inače — Da ste nam zdravo!

Listnica uprave.

Veleč. g. J. K. Ublježišit smo za g. 1891. Živili! Uplatili su nadalje za "N. Sl." gg.: M. M. Kornič f. 4.50; isti za oglas f. 4; Bralno društvo sv. Ivana f. 1; gr. pogl. Karlovac f. 5; J. A. Mos-tončević f. 2; Čitaon. Kojar f. 5; D. G. Goričje f. (oglas) f. 2; B. P. Baderna f. 1; D. J. Buzić f. 10; Čitaonica Lošinj f. 2.50; V. dr. D. Kek f. 5; V. dr. M. Trst f. 5; Čitaonica Belovar f. 2.50; K. B. Novava f. 5; Čitaonica Ogulin f. 2.50; Čitaonica Velika Goriča f. 2.5; P. L. Križavci 50 nd.; M. P. Valbriga f. 1; K. T. Borsić f. 2.50; Čitaonica Ljubljana f. 5; V. dr. N. Sonj f. 2.50; Čitaonica Sonj f. 1.50; I. J. Sušnik f. 2; Čitaon. Pakrac f. 1; čarvulnsko vinča Buč f. 1.50; M. I. Zmaj f. 2; K. B. I. Zmaj f. 2. (Štiodi.)

Izvanredna novost!

Elektro-bliack-čndovita svietiljka. Najbolja, najcienija i najtrajmija svietiljka novijega doba! Svetlo mirno, poput električnoga sjajno! Poraba petroleja vrlo malena. Sve nepravilke drugili svietiljka izključeno su kod ove. Ciena tih vrlo praktičnih svietiljka, posve iz nikela, a emailiranim zvonom, okruglim stijenom i sa škatulom for. 3. Vrlo praktične viseće svietiljke istog sustava for. 2.90. Čudovite svietiljke za zidove for. 3.25. Najbolja svjedocba ovim svietiljkam jest mnoštvo naručba na sve strane svijeta. — Razniji je poštanskim pu-vozem uz jamstvo srodišnje skladišće **M. Rundbakin Beč, II., Glocken-gasse 2.**

Izdavatelj i odgovorni urednik Mate Mandlić.

Istarska posujilnica u Puli

registrovana zadruga na ograničeno jamčenje.

Zadrugari pozvani su na drugu redovitu skupštinu, koja će biti u nedjelju dne 19. febrara 1893 u 10 sati prije podne u velikoj dvorani „Čitaonice“ u Puli (kuća Skracinova blizu Portaunte).

RAZPORED:

1. Izvješće i obračuni za upravnu godinu 1892.
2. Izvješće nadzornoga odbora.
3. Odluka o uporabi čistog dobitka, i o pristupnici za nove zadrugare.
4. Izbor starešinstva, nadzornog odbora i društvenoga suda za vreme do treće redovite skupštine.
5. Što koji predložiti.

Opaska. Na skupštini treba da je zastupan barem deseti diel svih zadrugarskih dijelova. Svaki zadrugar može vlastiti pismeno drugoga, da ga zastupa na skupštini.

Pula, 1. febrar 1893.

Starešinstvo.

*) Od nadzornoga odbora odobreni obračuni za godinu 1892 izloženi su na ogled zadrugarom u društvenoj pisarni.

Fran Epron

ulica Areata.

Slikar znakova, svake vrsti grbova, deko-racija umjetničkih, slikanih stakala, drva, mramora i prozirnih slika. 84—82

Nic već kašlja!

Balzamski petoralški prah ozdravi svaki kašalj, plućni i bronhijalni prah a dobije se u odlikovanoj ljekarni

PRAXMARER (telefon 207) „Ai duo Mori“ TRST: Piazza grande. 84—82 Poštarske pošiljke odprma se odmah uz 55 nd. ili toliko listovnih maraka. Pozor pred prevarom.

Drogerija

Augusta Rizzoli-a
ulica Malcanton br. 13 u TRSTU

skladišće svieća vošćanih, ljekovitog ulja, mineralnih voda, raznih crnila, boja i kistova, sapuna mirisavih i za pranje. 84—82

Bogat izbor

pečata od kanjuka i kovanih, jednostavnih i umjetničkih pečata za ured, razno urezivanja, kovanih tablica za stanove, ključa, tvoriva, velikih pečata za označivanje pošiljaka, monograma, crnila nozbrisirovi za pečate itd. za najviše cene. — Pro-predavači i agenti dobiju dobar popust. U pokra-jinu idu pošiljke uz pouzda.

G. BATTARA i dr.

TRST 85—82
ulica sv. Katarine br. 3.
Tvorica pečata i siličnih predmeta.

ČISTA KRV
(ZDRAVJE)

12—4

Tajne bolesti, išajji, spuščajji, bledost, splošna utrujenost, slabost — se izgubuju pri zdravi krevi. Mi jamčimo za siguran uspjeh pri upo-rabljivanju naše metode.

Pri vpravasajjih je priložiti povratno marke na:

OFFICE SANTAS“ PARIS
30, Faubourg Montmartr.

Privilegirano stroaljke proti mil-devu (peronospori) inžinira Živica pripoznato su među ostalim kane najbolje, jer su najjednostavnije, najvršće i najustrajnije; najlajlje i vrlo brze u radnji, pošto porabe najmanje tekućine a kod svega toga jesu najjeftinije. Podpisana tvrdka pripravlja ih radi toga mnogobrojno za buduće proljeće te razasijlje već sada prospekt i cje-nike besplatno svakomu, tko se oglasi, te šalje i obrazce. Pripo-rudba takodjer druge predmete i svoja radnja.

ŽIVIC i drug.

u TRSTU, ulica Zonta broj 5
inžinirski ured, skladišće strojeva i dotične tvarine; zastupstvo tvor-nica, mehanička radionica.

Naše

vinogradare i gospodare

u Istri

upozoruje podpisani,

da je pripravan kupiti vina

bilo kojegod vrsti i količine,

ako je zdravo, nepokvareno i ne previsoke ciene.

Ponudbe prima:

J. B. Pećar,

Belovar (Hrvatska.)

4—1

Jedino društvo plaćara
Petar Levichnik i dr.

Osobiti ovratiljji radnja cementom postignuv u tom do sada svuda najbolji uspjeh, o čemu posjeduju mnogobrojno svjedocbe za izvedeno razno sustavo shodova, kamenica za bašće itd. itd. Izvadjaju cementiranje zidova, izvana te iznutra i namče za nepromočivost; radnja bilo kakvo staklo u elementu Pori i a d. za kamenjem bilo koje boje i mramora, obavljaju laštenje staklova te odstranjivanje viaga i smrada. Izvadjaju svaki popravak uz jako obuljeno cje-ne. Radnje obavljaju najvećom brzinom ovdje i u pokrajnjah, Dalmaciji, Istri itd. Za naručbe dosta je napisati dopie-nicu.

Svaka radnja je zajamčena.

U sad, da čemo biti radnjama po-šašćeni kani do suda, bliješimo se sa štovajom

Društvo plaćara

PETAR LEVICHNIK i dr.

Ulica Madonnaeva br. 21, I. kat, 52—84 vrata 11.

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892

Najboljše sredstvo za

želodec

katero želodec in opravi

prevarnih delov žvina kropč in tudi odprti život posopuhj 4—25 jo

tinktura za želodec

katero pripravlja

Gabrijel Piccoli,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani na dunajsk. cesti.

Gona i stekl. 15 novcev

Izdelovaljji razprodaje to tink-turo v zaboljkih po 12 st. klonice in voč: Zalogajec a 2 stokl. stano gld. 1.50; a 2 gld. 2.00; a 20 gld. 8.54; a 44 gld. 4.24; 55 stokl. tehta 5 kg a poštno težo in velja gld. 5.28; 1 stokl. gld. 10.30. Poštino plaća vedno naročnik

Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Pri-morskem, v Istri in Dalmaciji.

Drogerija

Arturo Fazzini u Trstu

Ulica Stadion 22. — Telefon 519.

Velik izbor mineralnih voda, samoljenih boja na uja najviše vrsti; crevna žuta, zelena, vijoljvo i crna po 24 nje kilo. Olovno bjenjivo po 32 nje kilo; tujino bjelilo najviše po 40 nje kilo. Osim toga velik izbor bojah nu vodu i kistova svake vrsti po cionah, a kojim nije moguće konkurirati. Skladišće glasnovitog pokrepičelja od Kwidzo (Kornuburgor Vlohnalpulvor) za životinje. Izbor miodolja, boja, likovna — skladišće sumpora i malre galice za porabu kod traja. Naručiteljom daje se brospatna poraba telefona. 32—52

U radionici klepara

GIUSTO BIASUTTI

opunovačnog gra-di-ničja vovodova u željoz-nih cionih Vica Barrolo-vača. Ulica Trst broj 10 gradil i drži na skladišću kupaolji u posudah, sa stolicom sa ili bez

podil iz cinka šveto gradionje, te izvadjaju i druge radnje kloparske uz najviše cene. Istorovani onikli dobivajo se gratis. 34—52

EPILEPSIJA

(BOZJAST) 19—3

ozdravljiva brez povratne, tisući morejo dokazati ta nečuveni vspeli znanstva.

Natančna poročila z povratno marke je pošiljati:

„OFFICE SANTAS“ PARIS
30, Faubourg Montmartr

Tiskara Dolenc.